

இனிமையான குழந்தைகளே! நம்மைப் படிப்பிப்பவர் சுயம் அமைதிக் கடல், சுகக் கடலான தந்தை என்பதில் உங்களுக்கு முதன் முதலில் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். எந்த மனிதரும் யாருக்கும் சுகம், அமைதியைக் கொடுக்க முடியாது.

கேள்வி: அனைத்திலும் உயர்ந்த குறிக்கோள் எது? அந்த குறிக்கோளை அடைவதற்கான முயற்சி எது?

பதில்: ஒரு தந்தையின் நினைவு உறுதியாக இருக்க வேண்டும், புத்தி வேறு எந்தப் பக்கமும் போகக் கூடாது என்பதே உயர்வான குறிக்கோளாக உள்ளது. இதற்காக ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும். எப்போது நீங்கள் ஆத்ம அபிமானியாக ஆகி விடுகிறீர்களோ, அப்போது விகாரமான சிந்தனைகள் நின்று விடும். தேகத்தின் பக்கமாக முழுக்க முழுக்க பார்வை செல்லக் கூடாது என்பதே குறிக்கோள் ஆகும், அதற்காக ஆத்ம அபிமானி ஆகுக.

ஓம் சாந்தி. ஆன்மீகத் தந்தை வந்து ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு புரிய வைக்கிறார் - இவரை (பிரம்மா பாபா) ஆன்மீகத் தந்தை என்று சொல்வதில்லை. இன்றைய தினத்தை சத்குருவாரம் என்று கூறுகிறோம், குருவாரம் என்று சொல்வது தவறாகும். சத்குரு வாரம். குருமார்கள் பலர் உள்ளனர், சத்குரு ஒரே ஒருவர்தான் ஆவார். தன்னை குரு என்றும், சத்குரு என்றும் கூட சொல்லிக் கொள்ளக் கூடியவர்கள் பலர் உள்ளனர். குரு மற்றும் சத்குரு இருவருக்குமிடையில் வித்தியாசம் உள்ளது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். சத் அதாவது சத்தியம். சத்தியமானவர் என்று ஒரே ஒரு நிராகார தந்தை தான் அழைக்கப்படுகிறார், மனிதர்கள் அல்ல. உண்மையான ஞானத்தை ஒரே ஒரு முறை ஞானக்கடல் தந்தை வந்து கொடுக்கிறார். மனிதர்கள் மனிதர்களுக்கு உண்மையான ஞானத்தைக் கொடுக்க முடியாது. சத்தியமானவர் ஒரே ஒரு நிராகார தந்தையே ஆவார். இவர் பெயர் பிரம்மா, இவர் யாருக்கும் ஞானம் கொடுக்க முடியாது. பிரம்மாவுக்குள் ஞானம் கொஞ்சமும் இருக்கவில்லை. இவருக்குள் முழுமையான ஞானம் இல்லை என்று இப்போதும் கூட சொல்வோம். முழுமையான ஞானம் ஞானக் கடல் பரமபிதா பரமாத்மாவுக்குள்தான் இருக்கிறது. இப்போது தன்னை சத்குரு என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கூடிய மனிதர்கள் யாருமில்லை. மனிதர்களுக்குள் பைசா அளவு கூட சக்தி இல்லை. இவர் (பிரம்மா) தாமே சொல்கிறார் - நானும் கூட உங்களைப் போன்ற மனிதன் தான். இதில் சக்தியின் விஷயமே எழ முடியாது. இதனை தந்தை படிப்பிக்கிறார் - பிரம்மா அல்ல. இந்த பிரம்மாவும் கூட அவரிடம் படித்து பின் படிப்பிக்கிறார். பிரம்மாகுமார்-பிரம்மாகுமாரிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடிய நீங்களும் கூட பரமபிதா பரமாத்மா சத்குருவிடம் படிக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு அவரிடமிருந்து சக்தி கிடைக்கிறது. சக்தியின் அர்த்தம் பிறரை (உடல் வலிமையால்) குத்திக் கீழே விழவைப்பதல்ல. அப்படியல்ல. இது ஆன்மீக பலம், இது ஆன்மீகத் தந்தையிடமிருந்து கிடைக்கிறது. நினைவின் பலத்தின் மூலம் நீங்கள் அமைதியை அடைகிறீர்கள், மேலும் படிப்பின் மூலம் உங்களுக்கு சுகம் கிடைக்கிறது. மற்ற ஆசிரியர்கள் படிப்பிப்பதைப் போலவே தந்தையும் படிப்பிக்கிறார். இவரும் (பிரம்மாவும்) படிக்கிறார், மாணவராக இருக்கிறார். தேகதாரிகள் அனைவருமே மாணவர்கள் ஆவார்கள். தந்தைக்கு சரீரம் இல்லை. அவர் நிராகாரராக இருக்கிறார், அவர்தான் வந்து படிப்பிக்கிறார். மற்ற மாணவர்கள் படிப்பதைப் போலவே நீங்களும் படிக்கிறீர்கள். இதில் உழைப்பின் விஷயம் இல்லை. படிக்கும் சமயத்தில் எப்போதும் பிரம்மச்சரியத்தில் இருக்கின்றனர். பிரம்மச்சரியத்தில் படித்து முடித்தபின் பிறகு விகாரத்தில் விழுகின்றனர். மனிதர்கள் பார்ப்பதற்கு மனிதர்களாகத்தான் தெரிகிறார்கள். இவர் இந்த மனிதர், இவர் சட்டம் படித்தவர், இவர் இந்த அலுவலர் என்று கூறுகின்றனர். படிப்பில் பட்டம் கிடைத்து விடுகிறது. முகம் என்னவோ அதேதான். அந்த ஸ்தூல படிப்பை நீங்கள் அறிவீர்கள். சாது சன்னியாசிகள் முதலானவர்கள் படிப்பிக்கக் கூடிய சாஸ்திரங்களில் உயர்வு ஏதுமில்லை, அதன் மூலம் அமைதி கிடைக்காது. தாமே அமைதிக்காக ஏமாற்றத்தைத்தான் அடைகின்றனர். காட்டில் அமைதி கிடைக்கிறது என்றால் பின் ஏன் திரும்பி வருகின்றனர்! முக்தியை ஒருவரும் அடைவதில்லை. நல்ல நல்ல பெயர் புகழ் வாழ்ந்தவராக இருந்து சென்ற ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் முதலானவர்கள் கூட அனைவருமே மறுபிறவிகள் எடுத்து எடுத்து கீழேதான் வந்தனர். முக்தி-ஜீவன் முக்தியை யாரும் அடைவதில்லை. தமோபிரதானமாக ஆகத்தான் வேண்டும். பார்க்கப்போனால் எதுவுமே கிடைப்பதில்லை உங்களுக்கு குருவிடமிருந்து என்ன கிடைக்கிறது? என்று யாரிடமாவது கேட்டால் அமைதி கிடைக்கிறது என்று கூறுவார்கள், ஆனால் எதுவும்

கிடைப்பதில்லை. அமைதியின் அர்த்தத்தையே தெரிந்து கொள்வதில்லை. பாபா ஞானக்கடலாக இருப்பவர், வேறு எந்த சாது, சன்னியாசி, குரு முதலானவர்கள் அமைதிக்கடலாக இருக்க முடியாது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்போது புரிந்துள்ளீர்கள். மனிதர்கள் யாருக்கும் உண்மையான அமைதியைக் கொடுக்க முடியாது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் முதன் முதலில் நிச்சயம் வைக்க வேண்டும் - அமைதிக்கடல் ஒரு தந்தைதான் என்று. அவர் நம்மைப் படிப்பிக்கிறார். சிருஷ்டி சக்கரம் எப்படி சுழலுகிறது என்பதையும் தந்தை புரிய வைத்திருக்கிறார். மனிதர்கள் மனிதர்களுக்கு ஒருபோதும் சுகம் அமைதியைக் கொடுக்க முடியாது. இவர் (பிரம்மா) அவருடைய ரதமாவார். உங்களைப் போல மாணவராகத்தான் இருக்கிறார். இவரும் கூட இல்லற விஷயங்களில் ஈடுபட்டவராக இருந்தார். தந்தைக்கு தன் ரதத்தை (உடலை) கடனாக கொடுத்திருக்கிறார், அவ்வளவுதான், அதுவும் வானபிரஸ்த நிலையில். உங்களுக்குப் புரிய வைப்பவர் ஒரு தந்தைதான் ஆவார், அந்த தந்தை கூறுகிறார் - அனைவரும் விகாரமற்றவர்களாக ஆக வேண்டும். தன்னால் விகாரமற்றவர்களாக ஆக முடியாவிட்டால் பல விதமாக பேசத் தொடங்கி விடுவார்கள், நிந்தனைகளும் செய்வார்கள். நம்முடைய பல பிறவிகளின் வசதி வாய்ப்புகள் லௌகீக தந்தை மூலம் கிடைத்ததை விடுவிக்கிறார் என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். விடுவிப்பவர் அந்த எல்லைக்கப் பாற்பட்ட தந்தை அல்லவா. இவரைக் (பிரம்மாவை) கூட அவர் விடுவித்தார். குழந்தை களையும் காப்பாற்ற முயற்சித்தார், யாரால் விடுபட முடிந்ததோ, அவர்களை காப்பாற்றினார். நம்மைப் படிப்பிப்பவர் எந்த மனிதரும் அல்ல என்பது இப்போது உங்களுடைய புத்தியில் இருக்கிறது. சர்வ சக்திவான் என்று ஒரே ஒரு நிராகார தந்தையை சொல்லப்படுகிறது, வேறு யாரையும் சொல்லப்படுவதில்லை. அவர்தான் உங்களுக்கு ஞானம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். தந்தைதான் உங்களுக்கு புரிய வைக்கின்றார். இந்த விகாரம் உங்களுடைய அனைத்திலும் பெரிய எதிரியாகும், அதை விடுங்கள். பிறகு யாரால் விடமுடியவில்லையோ, அவர்கள் எவ்வளவு கலகம் செய்கிறார்கள். மாதர்கள் கூட சிலர் விகாரத்திற்காக பெரிய கலகம் செய்பவர்களாக இருக்கின்றனர்.

இப்போது நாம் சங்கம யுகத்தில் இருக்கின்றோம், இது புருஷோத்தம சங்கம யுகம் என்பது கூட யாருக்கும் தெரியாது. பாபா எவ்வளவு நன்றாகப் புரிய வைக்கிறார். நிறைய பேருக்கு முழு நம்பிக்கை இல்லை. சிலருக்கு பாதி நம்பிக்கை இருக்கிறது, சிலருக்கு 100%, சிலருக்கு 10% இருக்கிறது. இப்போது பகவான் ஸ்ரீமத் கொடுக்கின்றார், குழந்தைகளே என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இதுதான் தந்தையின் பெரிய கட்டளை. நம்பிக்கை இருந்தால்தானே அந்த கட்டளைப்படி நடப்பார்கள். பாபா சொல்கின்றார் - என்னுடைய இனிமையான குழந்தைகளே, நீங்கள் தன்னைத் தான் ஆத்மா என புரிந்து கொண்டு தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். இவரை (பிரம்மாவை) நினைவு செய்ய வேண்டாம். நான் (பிரம்மா) சொல்வதில்லை, பாபா என் மூலமாக உங்களுக்குச் சொல்கின்றார். எப்படி குழந்தைகளாகிய நீங்கள் படிக்கின்றீர்களோ, அது போலவே இவரும் படிக்கின்றார். அனைவரும் மாணவர்கள். படிப்பிப்பவர் ஒரு ஆசிரியர் ஆவார். அங்கே படிப்பிப்பவர்கள் அனைவரும் மனிதர்கள், இங்கே உங்களுக்கு ஈஸ்வரன் படிப்பிக்கிறார், ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் படிக்கின்றீர்கள். பிறகு உங்களுடைய ஆத்மா படிப்பிக்கிறது. இதில் மிகவும் ஆத்ம அபிமானியாக இருக்க வேண்டும். வக்கீலாக, பொறியாளராக ஆத்மாதான் ஆகிறது. இப்போது ஆத்மாவுக்கு தேக அபிமானம் வந்துவிட்டது. ஆத்ம அபிமானிக்கு பதிலாக தேக அபிமானிகளாக ஆகிக் கிடக்கின்றனர். ஆத்ம அபிமானியாக இருக்கும்போது விகாரி என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. அவர்களுக்கு ஒருபோதும் விகாரம் நிறைந்த சிந்தனைகளும் வர முடியாது. தேக அபிமானத்தின் மூலம்தான் விகாரம் நிறைந்த சிந்தனைகள் வருகின்றன. பிறகு விகாரம் நிறைந்த பார்வையில்தான் பார்க்கின்றனர். தேவதைகளுக்கு விகாரி பார்வை ஒரு போதும் இருக்க முடியாது. ஞானத்தின் மூலம் பிறகு திருஷ்டி மாறி விடுகிறது. சத்யுகத்தில் இதுபோன்ற அன்பு காட்டுவதில்லை, நடனமாடுவதில்லை. அங்கே அன்பு செலுத்துவார்கள், ஆனால் விகாரத்தின் வாசனை வராது. பிறவி பிறவிகளாக விகாரத்தில் சென்றதனால் அந்த போதை இறங்குவது கடினமாக இருக்கிறது. தந்தை நிர்விகாரியாக ஆக்குகிறார் எனும்போது குழந்தைகள் முழுமையாக உறுதியாகி விடுகின்றனர். நாம் முழுமையான நிர்விகாரியாக ஆக வேண்டும். நாம் தனியாக இருந்தோம், தனியாகத்தான் போக வேண்டும். அவர்களை யாராவது கொஞ்சம் தொட்டாலும் பிடிக்காது. இவர் நம்மை ஏன் தொடுகிறார், இவரிடமிருந்து விகாரத்தின் துர்நாற்றம் வருகிறது என்று கூறுவார்கள். விகாரி நம்மை தொடவும் கூடாது. இந்த குறிக்கோளை அடைய வேண்டும். தேகத்தின் பக்கமாக முழுக்க முழுக்க பார்வையே இருக்கக் கூடாது. அந்த கர்மங்களை வென்ற நிலையை இப்போதுதான் உருவாக்க வேண்டும். ஆத்மாவை மட்டுமே பார்க்கிறார்கள் என்ற நிலை இதுவரை ஏற்படவில்லை. இலட்சியம் உள்ளது.

தந்தை எப்போதும் சொன்னபடி இருக்கிறார் - குழந்தைகளே, தன்னை ஆத்மா என புரிந்து கொள்ளுங்கள். இந்த சரீரம் வால் ஆகும், இதன் மூலம் நீங்கள் பாகத்தை நடிக்கிறீர்கள்.

இவர்களுக்குள் சக்தி இருக்கிறது என்று பலர் சொல்கின்றனர். ஆனால் சக்தி போன்ற எந்த விஷயமும் கிடையாது. இது படிப்பாகும். பிறர் படிப்பதைப் போல இவரும் (பிரம்மாவும்) படிக்கிறார். தூய்மைக்காக எவ்வளவு தலையை உடைத்துக் கொள்ள (உழைக்க) வேண்டியிருக்கிறது. மிகுந்த உழைப்பு தேவை. ஆகையால் பாபா சொல்கிறார் - ஒருவர் மற்றவரை ஆத்மாவாகவே பாருங்கள். சத்யுகத்திலும் நீங்கள் ஆத்ம அபிமானியாக இருக்கிறீர்கள். அங்கே இராவண இராஜ்யமே இல்லை, விகாரத்தின் விஷயம் இருப்பதில்லை. இங்கே இராவண இராஜ்யத்தில் அனைவரும் விகாரிகளாக இருக்கின்றனர், ஆகையால் தந்தை வந்து நிர்விகாரியாக ஆக்குகிறார். ஆகவில்லை என்றால் தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆத்மா தூய்மையடையாமல் மேலே போக முடியாது. கணக்கு வழக்கை முடிக்க வேண்டும். ஆயினும் கூட பதவி குறைந்து விடும். இந்த இராஜ்யம் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. சொர்க்கத்தில் ஒரு ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் இருந்தது என்பதை குழந்தைகள் அறிவார்கள். முதன் முதலாக கண்டிப்பாக ஒரு ராஜா ராணி இருப்பார்கள், பிறகு இராஜ்யம் ஏற்படும். அளவற்ற பிரஜைகள் உருவாகுவார்கள். அவரவர் நிலைகளிலும் வித்தியாசம் இருக்கும், யாருக்கு முழுமையான நம்பிக்கை இருப்பதில்லையோ, அவர்கள் முழுமையாக படிக்கவும் முடியாது. தூய்மையானவராக ஆக முடியாது. அரைக் கல்பத்தின் தூய்மையற்றவர்கள் ஒரு பிறவியில் 21 பிறவிகள் வரை தூய்மையடைவது என்பது சித்தி வீடா என்ன? முக்கியமானதே காம விகாரத்தின் விஷயம். கோபம் முதலானவற்றின் விஷயம் அவ்வளவு முக்கியமில்லை. புத்தி எங்காவது போகிறது என்றால் கண்டிப்பாக தந்தையை நினைவு செய்வதில்லை என்று அர்த்தம். தந்தையின் நினைவு உறுதியாக ஆகி விட்டால் பிறகு வேறு எந்த பக்கமும் புத்தி போகாது. மிக உயர்ந்த குறிக்கோளாகும். தூய்மையின் விஷயத்தைக் கேட்டு நெருப்பில் எரிந்து சாகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை ஒருபோதும் யாரும் சொன்னதில்லை என்று கூறுகின்றனர். எந்த சாஸ்திரத்திலும் இல்லை. மிகவும் கஷ்டம் என்று புரிந்து கொள்கின்றனர். அந்த துறவற மார்க்கத்தின் தர்மமே தனிப்பட்டதாகும். அவர்கள் மறுபிறவி எடுத்து பிறகும் கூட சன்னியாசி தர்மத்தில்தான் போக வேண்டும், அதே சமஸ்காரத்தைத்தான் எடுத்துச் செல்கின்றனர். நீங்கள் வீடு வாசலை விட வேண்டியதில்லை. வீட்டிலேயே இருங்கள், அவர்களுக்கும் இது சங்கம யுகம் என்று புரிய வைப்புகள் என்று புரிய வைக்கப்படுகிறது. தூய்மையாகாமல் சத்யுகத்தில் தேவதைகளாக ஆக முடியாது. கொஞ்சம் ஞானம் கேட்டால் கூட அவர்கள் பிரஜைகளாக ஆகியபடி செல்வார்கள். பிரஜைகள் அளவற்றவர்கள் இருப்பார்கள் அல்லவா. சத்யுகத்தில் மந்திரிகள் கூட இருக்க மாட்டார்கள், ஏனென்றால் தந்தை சம்பூரண ஞானியாக ஆக்கி விடுகிறார். அஞ்ஞானிகளுக்குத்தான் மந்திரிகள் தேவைப்படுவார்கள். இந்த சமயத்தில் பாருங்கள் ஒருவர் மற்றவரை எப்படி அடிக்கிறார்கள், விரோதத்தின் சுபாவம் எவ்வளவு கடுமையானதாக இருக்கிறது. நாம் இந்த பழைய சரீரத்தை விட்டு விட்டு சென்று இன்னொன்று எடுக்கிறோம் என்று இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொள்கிறீர்கள். பெரிய விஷயமா என்ன? அவர்கள் துக்கத்துடன் இறக்கிறார்கள். நீங்கள் சுகத்துடன் தந்தையின் நினைவில் போக வேண்டும். எந்த அளவு தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்கிறீர்களோ, அந்த அளவு மற்ற அனைத்தும் மறந்து விடும். யாரும் நினைவில் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் உறுதியான நிச்சயம் இருக்கும்போதுதான் அந்த நிலை உருவாகும். நிச்சயம் இல்லாவிட்டால் நினைவும் கூட நிலைத்திருக்காது. வெறுமனே பெயர் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். நம்பிக்கையே இல்லை என்றால் எதற்கு நினைவு செய்யப் போகிறார்கள்? அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியான நம்பிக்கை இருப்பதில்லை அல்லவா. மாயை நம்பிக்கையை நீக்கி விடுகிறது. எப்படி இருந்தார்களோ அப்படியே ஆகி விடுகிறார்கள். முதன் முதலில் தந்தையின் மீது நம்பிக்கை வேண்டும். இவர் தந்தை அல்ல என்ற சந்தேகம் இருக்குமா என்ன? எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தைதான் ஞானத்தைக் கொடுக்கிறார். சிருஷ்டியை படைப்பவர் மற்றும் படைப்பைக் குறித்து தெரியாமல் இருந்தேன், யாராவது எனக்கு சொல்வார்கள் என்று நினைத்திருந்தேன் என்று இவர் (பிரம்மா) கூறுகிறார். நான் 12 குருமார்களை பின்பற்றினேன், அவர்கள் அனைவரையும் விட வேண்டியிருந்தது. குருமார்கள் ஞானம் கொடுக்கவில்லை. சத்குரு திடீரென வந்து பிரவேசம் ஆனார். என்ன ஆகப்போகிறது என்பதே தெரியவில்லை என்ற விதமாக புரிந்து கொண்டேன். கீதையிலும் உள்ளதல்லவா, அர்ஜுனனுக்கும் கூட காட்சி காட்டினார். அர்ஜுனனின் விஷயம் அல்ல, இவர் ரதம் அல்லவா. இவரும் கூட முதலில் கீதை படித்துக் கொண்டிருந்தார். தந்தை பிரவேசம் ஆனார், இந்த ஞானத்தை தந்தைதான் கொடுப்பார் என்ற காட்சி காட்டினார், அப்போது அந்த

கீதையை விட்டு விட்டார். தந்தை ஞானக்கடலாக இருப்பவர். நமக்கு அவர்தான் சொல்வார் அல்லவா. கீதை தாய் தந்தை ஆகும். நீயே தாயும் தந்தையும் என்று அந்த தந்தையைத்தான் கூறுகின்றனர். அவர் படைப்பை படைக்கிறார், தத்தெடுக்கிறார் அல்லவா. இந்த பிரம்மாவும் கூட உங்களைப் போலத்தான். இவருடைய வானபிரஸ்த நிலை வரும்போது நான் பிரவேசம் செய்கிறேன். குமாரிகள் தூய்மையாகத்தான் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு சகஜமானதுதான். திருமணத்திற்குப் பிறகு சம்மந்தங்கள் எவ்வளவு பெருகி விடுகின்றன, ஆகையால் ஆத்ம அபிமானி ஆவதற்கு உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. உண்மையில் ஆத்மா சரீரத்திலிருந்து தனியானது. ஆனால் அரை கல்பம் தேக அபிமானத்தில் இருந்தீர்கள். தந்தை வந்து கடைசி பிறவியில் ஆத்ம அபிமானி ஆக்கும்போது கஷ்டமாகத் தென்படுகிறது. முயற்சி செய்து செய்து எவ்வளவு குறைவானவர்கள் தேறுகின்றார்கள். 8 ரத்தினங்கள் வெளிப்படுகின்றனர். தன்னைக் கேளுங்கள் - நம்முடைய நினைவின் கோடு தெளிவாக இருக்கிறதா? ஒரு தந்தையைத் தவிர வேறு எந்த நினைவும் வருவதில்லைதானே? இந்த நிலை கடைசியில் உருவாகும். ஆத்ம அபிமானி ஆவதில் மிகவும் உழைக்க வேண்டியுள்ளது. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாராம்சம்:

1. ஞானத்தின் மூலம் தனது பார்வையை மாற்ற வேண்டும். ஆத்ம உணர்வுள்ளவராகி விகாரமான சிந்தனைகளை நீக்க வேண்டும். எந்த விகாரத்தின் துர்நாற்றமும் இருக்கக் கூடாது. தேகத்தின் பக்கம் முழுக்க முழுக்க புத்தி போகக் கூடாது.
2. எல்லைக்கப்பாற்பட்ட தந்தைதான் நம்மைப் படிப்பிக்கிறார் - இப்படி உறுதியான நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும், அப்போது நினைவு உறுதியானதாக இருக்கும். மாயை நம்பிக்கையை கொஞ்சம் கூட அசைத்துவிடக் கூடாது என்ற கவனம் இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்: உயர்ந்த எண்ணங்களின் சக்தியின் மூலம் வெற்றிகளை பலனாகப் பெறக்கூடிய சித்தி (வெற்றி) சொருபம் ஆகுக!

மாஸ்டர் சர்வசக்திவான் குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய எண்ணங்களில் சக்தி உள்ளது. அது தேவைப்பட்ட சமயத்தில் வேண்டியதை செய்யவும் முடியும், செய்விக்கவும் முடியும், ஏனென்றால் உங்களுடைய எண்ணங்கள் எப்போதும் சுபமாக, உயர்வானதாக மற்றும் நன்மை நிறைந்ததாக உள்ளது. உயர்வானதாகவும், நன்மை நிறைந்ததாகவும் உள்ள எண்ணங்கள் கண்டிப்பாக வெற்றி அடையும். மனம் எப்போதும் ஒரு நிலையில் அதாவது ஒரு இடத்தில் நிலைத்திருக்கும், அலைவதில்லை. எங்கே வேண்டுமோ, எப்போது வேண்டுமோ அங்கே மனதை நிலைக்க வைக்க முடியும். இதன் மூலம் தானாகவே வெற்றி சொருபமாக ஆகிவிடுவார்கள்.

சுலோகன்: தூழ்நிலைகளின் குழப்பங்களின் தாக்கத்திலிருந்து காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்றால், விதேகி(தேகத்திலிருந்து விடுபட்ட) ஸ்திதியில் இருப்பதற்கான பயிற்சி செய்யுங்கள்